

2. nov. 1972

FAKTA

Dato:

2. nov. 1972

Sidetæl:

Værkstedsbog 1972 | s. 92-93

Vi skal lig heds opstænd det er, med
alle de dertil knyttede association-
er. For jeg erkender de elementar-
møder jeg anvender, alene som det
de er, for hvem var jeg ikke på
af det lighed.

Men - man kan ikke (som
i mange af Postkort montage-
bringe form - farve - og som det
nogle gange deres perception fordi
man har læret at op høre
den - tværtimod perception
bliver blot helt tilfældig og
læret svæbende for hele jule-
-fest. Derfor - bringer man form
og farve må man gøre det
helt bevidst - og læret undgå
at de op træder som en del-
-vis i midt en page.

2-11-72

Postkort i den forplumres
i det øjeblik de placeres i form-
-farve ligner massive strukturer - de
skal ude i luften bringes som

de er uden stoffe af nogen slags.
Det er jo ideen at hvad der skal
ske i smukt alene opstår i a. kortene
og ikke i a. deres relation til andre
og dem med hvem mande forholder.

Det er Postkortene og deres forhold
til en plade der drejer sig om
- det er den re placering og kortenes
forhold til hinanden som skal
vi beskille til at se postkortene
se noget i dem som de ikke
har set før - og hver de formling
af kortet bør der for ikke til-
lades.

Det som nu gælder for alle arbejder
med "junderne billeder".

3-77-72.

Hver gang jeg ser at nu
er formalismen i Postkort monta-
-gjerne overvundet stikker den ellers-
-vel på et eller andet sted here-
-der frem. Nu har jeg undkuet at
gæmmer pladen med farve og form-
-struktur, men så sker bare det
at strukturen kommer frem i det
jog bringer kortet efter en struktur-
-formemelse og så er vi jo lige